

Antidogma - Samu bácsinak savanyú a szíriai sz?l?

2016 december 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

•
•
•

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Miután az Egyesült Államok által támogatott, úgynevezett lázadók gyakorlatilag az összes szíriai fronton vesztésre állnak

az amerikai politikai establishment, a katonai és hírszerzési apparátus és a kontrollált média, amely együttes erővel szította és támogatta a törvényes szír kormány megdöntésére irányuló polgárháborút és külföldi intervenciót, most fogcsikorgatva azzal a gondolattal kénytelen szembesülni, hogy a világon ismét lesz egy olyan hely, ahol nem a kedvük szerint alakulnak a dolgok, és *Bassár el-Aszad* talán mégsem fog ugyanarra a sorsra jutni, mint *Szaddám Huszein* és *Moammer Kadhafi*.

Legutóbb a szír kormányerőinek a síita Hezbollah és az iráni önkéntesek támogatásával sikerült felszabadítaniuk az ország második legnépesebb településének számító Aleppo keleti városrészének kétharmadát, amelyet az al-Kaida szíriai szárnyaként elkönyvelt al-Nuszra Front több mint négy éve tart megszállás alatt, elüldözve lakosságának többségét. Az Aleppó fölötti kormányzati ellenőrzés az utolsó városi bástyáinktól fosztaná meg a lázadókat. Erre a fejleményre az egyik legjellemzőbb amerikai reakció természetesen a *The New York Times*-ben jelent meg. (For Bashar al-Assad, Winning the Syrian War May Led to New Troubles, nytimes.com, 2016. november 28.)

Nehezen palástolt rosszindulattól csöpögő, bosszúszomjas cikkében *Alissa Rubin* azon kesereg, hogy a szír elnök „*kezd úgy látszani, mint aki túlélheti a felkelést, még a legrendíthetlenebb ellenfelei némelyikének az értékelése szerint is*”, de rögtön utána azzal vigasztalja magát és a hasonlóságokat, hogy Aszad győzelme csak pirruszi lehet, mert „*egy láthatóan vég nélküli, alacsony intenzitású lázadás által megnehezített gazdasági tarlón fog uralkodni*”. Amint ez a kétségtelenül önbeteljesítőnek szánt jóslat is eklatánsan bizonyítja, amióta *Obama* 2011-ben képtelenesen útilaput kötött Aszad talpa alá, a CIA és a Pentagon pedig a legreakciósabb közel-keleti olajmonarchiákkal szövetkezve mindent el is követett annak érdekében, hogy ez a gyakorlatban is megvalósuljon, a *Times* a Washingtonban (vagy Tel-Avivban?) kifundált szíriai rendszerváltás legfőbb propagandistájaként működött.

Rubin cikke csak egy újabb példája annak, hogy az USA „referencia-újságjánál” a szerkesztéségi propaganda és az objektív hírszolgálat közötti határvonal már régóta megszűnt létezni. A lap szégyentelenül arra használta helyszíni riportjait, hogy „demokrata forradalmárok” önvédelmi hűstetteikként hozsannázza és ezáltal törvényesítse a CIA által felheccelt és felfegyverzett iszlamista martalócok szektás atrocitásait és véres terrortámadásait, miközben ugyanúgy démonizálta Aszadot, mint a múltban Huszeint és Kadhafit, felkészítve a közvéleményt a levadászandó célpontnak kipécézett két arab vezető gyalázatos meggyilkolását eredményező amerikai agressziókhöz Irak és Líbia ellen.

Rubin cikkében a rendszerváltónak szánt szíriai intervenció jól ismert prókátorait szólaltatja meg, köztük *Ryan Crocker* és *Robert Ford* veterán diplomatákat. Crocker megjósolja, hogy Szíriában a harcok „*évekig fognak folytatódni*”, mert ha a kormány be is veszi a városokat, a felkelők vidéken fognak elrejtőzni. Ford úgy véli, ha Aszad a helyén marad, „*az oroszok és az irániak uralkodnak, de egy félig halott hullát (sic!) kormányoznak, és Szíria csak egy tátongó seb, ameddig csak a szem ellát*”. Ezután nagyvonalúan elvonatkoztatva attól a közismert tényről, hogy a „tátongó sebet” nagyrészt az amerikaiak, az öbölbeli arab államok és a „nemzetközi közösség” fedőnévvel ellátott amerikai csatlósok által támogatott lázadók okozták, pofátlanul megjegyzi, hogy „*hol van az újjáépítéshez szükséges finanszírozás, mert nem hiszem, hogy az oroszok és az irániak ezt megengedhetik maguknak, és a kínaiak meg fogják tenni*”, hiszen „*több százmilliárd dollárra*” lesz szükség. Ehhez Rubin kárörvendve hozzáteszi, hogy bizonyára „*az amerikai kongresszus sem fog adakozni, ahogyan a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap sem, ahol Aszad ellenfeleinek, mint az USA és Szaúd-Arábia, jelentős befolyásuk van*”.

Mindezek az elrejelzések nyilván teljességében egybevágóak azokkal a különleges politikai opciókkal, amelyeket jelenleg tanulmányoznak a Fehér Házban, a Pentagonban és a CIA-nál. Még ha Aszadnak sikerül is pillanatnyilag elhárítania a megdöntésére irányuló amerikai próbálkozásokat, ez nem jelenti azt, hogy az országa kivéreztetésére irányuló erőfeszítések is egy csapásra megszűnének. Rubin cikkének revansista hangneme mögött annak tudata áll, hogy a neokon körök szócsövénévé züllött *The New York Times* vezérletével az „emberi jogok” és a „demokrácia” képmutató retorikájának hamis zászlaja alatt a szíriai imperialista beavatkozás érdekében folytatott propagandakampány – egyelőre legalábbis – kudarcnak bizonyult.

E velejéig rohadt, zsigerileg arrogáns és betegesen militarista klikk demoralizáltságát az is súlyosbítja, hogy *Donald Trump* személyében olyasvalaki került az elnöki székbe, aki jelöltként kérdésessé tette az iszlamista lázadók felfegyverzését, és azt ígérte, hogy kormánya szorosabb együttműködésre fog törekedni Oroszországgal az Iszlám Állam és az al-Kaida megsemmisítése érdekében. Aki azonban Trump szavait a világbéke egy új korszakának az előjeleként interpretálja, az vélhetően gyorsan csalódnai fog. Az amerikai kapitalizmus krónikus válságának objektív logikája és a Trump által ígért „First America” (első Amerika) politika ugyanis törvényszerűen

az amerikai militarizmus robbanásszer? eszkalációjához fog vezetni.

Noha a kampányid?szak alatt Trump többé-kevésbé koherens álláspontot foglalt el a szíriai kérdés kapcsán, az már akkoriban is felt?nt, hogy olyanokkal veszi körül magát, akik elszántak a háborúskodás folytatására az egész közel-keleti régióban, akár Irán és Oroszország ellen is. Ráadásul nagyratör? tervei vannak az amerikai hader? növelésére és nukleáris kapacitásának er?sítésére vonatkozóan. Az mindenestre biztos, hogy ha az új kormány lecseréli az efféle er?fitogtatást igazoló retorikáját az Obama-id?szakban hangoztatott „emberi jogok” és „demokrácia” klisékr?l az „amerikai érdekek védelmére”, a Timesra mindenképpen számíthat propagandája megújításához az amerikai imperializmus csahos kutyájaként.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló